

var ikke, fordi vi ikke kunde se, hvor meget eller rettere hvor lidt de gave; det saa vi meget vel, og derfor vilde der ogsaa have været god Grund for os til at sige, vi kræve mere, men vi stillede os saa velvilligt, som vi gjorde, for overhovedet at faa begyndt, medens Ministeriet stadig holder fast paa sin Sammenkobling og derved i Virkeligheden kommer til at hindre Lovenes Gennemførelse. Jeg tror ogsaa, det vilde være gavnligt for Forhandlingerne om en Toldlov, om man her fik begyndt, og i alt Fald mener jeg, at de, der holde paa Sammenkoblingen, i Virkeligheden ikke elske Landboerne i saa høj en Grad, at de ville give dem den Retfærdighed, som de have begrundet Krav paa. I Rom havde man en Lov i det sidste Aarhundrede af Republikkens Tid, og denne Lov lød paa, at ingen Love maatte kobles sammen; thi, sagde Romerne, Befolkningen skal ikke tvinges til at tage ethvert daarligt Forslag for at faa en lille Smule godt, og denne Lov holdt man stærkt paa. Det kunde, tror jeg, være heldigt, om vi havde en saadan Lov, men vi have den nu ikke. Jeg tror imidlertid, at vi ville handle heldigt, hvis vi gav os selv den Lov, at vi ikke ville befatte os med saadanne Sammenkoblinger, men overveje hver Sag for sig. Jeg ved det nu ikke, men jeg gaar ud fra, at Ministeriet fastholder Sammenkoblingen, og saa kunne Udsigterne blive meget mørke. Men skal jeg se paa Ministerskiftet og drage Slutninger deraf, gaar jeg nærmest ud fra, at Sammenkoblingen maaske nu vil blive opgivet. Thi den højtærede Indenrigsminister, som skal have en af de direkte Skattelove ført igennem, er en Modstander af Brændevinsskatten, saaledes som den er foreslaaet af tidligere Regeringer og som denne Regering tidligere har forelagt den. Han har erklæret, at saadan noget vil han ikke være med til, han vil ikke have Brændevinsskatten som Kompensation. Han vil have den paa en anden Maade. Nu kan man ikke tro, at Ministeriets Chef tager en Mand ind i Ministeriet uden i Forvejen at have overvejet, hvad det kunde føre til, og derfor kunne vi have nogen Chance for, at Konseilspræsidenten har tænkt: Lad os tage denne Mand alligevel, selv om vi

skulle skyde en hvid Pind efter Kompensationen. Hvis det er Meningen, er der mere Udsigt til at faa begyndt paa at faa de direkte Skattelove førte igennem, og hvis det kunde arte sig saa, er jeg sikker paa, at Venstre endnu en Gang vil gøre Forsøg paa, om man ikke kunde faa disse Love gennemførte for at skaffe Landbruget en Smule Retfærdighed. Det er jeg sikker nok paa, og naar vi faa gjort Forsøget, staar det til Regeringen, om den vil noget eller ikke vil noget.

Jeg har set, at der i et Højreblad har staaet, at i Aar skal der prøves, hvad der er stærkest, enten Sammenkoblingen af disse 4 Love eller Sammenkoblingen i Venstrereformpartiet. Det har, som sagt, staaet i et Højreblad; det skulde være et Slags Program, men om det er Ministeriets Program, ved jeg ikke. Jeg tror, jeg kender Venstrereformpartiet bedre end Højrebladene, Ministeriet og adskillige Folk her i Landet, og jeg ved ikke noget Medlem af Venstrereformpartiet, som har Lyst til at sprænges ud af Partiet paa det ene eller det andet Spørgsmaal. Jeg kan dristig se til enhver i Partiet og faa det samme solide Øjekast fra dem alle: Nej, vi ville holde sammen og arbejde trofast paa at faa noget frem, selv om Ministeriet er saa politisk uklogt at kaste Sten paa vor Vej. Men Spørgsmaalet bliver, om Ministeriet har et saadant Program, som det, der har staaet i et Højreblad, og foretrækker ingen Ting at faa udrettet, naar det ikke kan faa alt det, det ønsker. Jeg minder det høje Ministerium om, at der er et gammelt Ord, der lyder: Den, der ikke vil, hvad han kan, og den, der ikke kan, hvad han vil, han vil ingen Ting. Det er et Ordsprog, tror jeg, som godt kan anvendes her, og som Ministeriet nødig skulde have skrevet over sin politiske Historie.

Bojsen: Ved Forelæggelsen af Finanslovforslaget forleden indskrænkede den højtærede Konseilspræsident og Finansminister sig til at give den sædvanlige Opgørelse af Balance og Status for Statens Formue tilstand, om man saa kan udtrykke sig. Den højtærede Finansminister har derved i det væsentlige holdt sig til de